

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **O. N.**, zastoupené JUDr. Pavlem Ramešem, advokátem, se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2007, č. j. OAM - 1 - 532/VL - 20 - 19 - 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 9. 2008, č. j. 63 Az 74/2007 - 23,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně JUDr. Pavlu Ramešovi **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v částce 5712 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 7. 2007, č. j. OAM - 1 - 532/VL - 20 - 19 - 2007, byla zamítnuta žádost žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 9. 2008, č. j. 63 Az 74/2007 - 23, byla žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného jako nedůvodná zamítnuta. Proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě podala stěžovatelka včasnou kasační stížnost, kterou ustanovený zástupce na základě výzvy soudu doplnil dne 9. 1. 2009.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li stěžovatelka v kasační stížnosti, že má v případě návratu do země původu obavy z jednání soukromých osob a že žalovaný nezkoumal, zda jsou policejní a justiční orgány schopny ji ochránit, pak Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že obdobnými tvrzeními se již zabýval v řadě svých rozhodnutí, z nichž lze namátkou jmenovat rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 7/2004 - 37, www.nssoud.cz. Kromě toho Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že v souzené věci byla žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná proto, že ji podala s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění. Nejvyšší správní soud v této věci plně odkazuje na své rozhodnutí ze dne 15. 8. 2008, č. j. 5 Azs 24/2008 - 430, publikované pod č. 1724/2008 Sb. NSS, v němž se zabýval obdobnou procesní situací. Podle tohoto rozhodnutí *„použití § 16 odst. 2 zákona o azylu, vykládaného v souladu s čl. 13 a 18 směrnice Rady 2004/83/ES a čl. 23 odst. 4 písm. i) a j) směrnice Rady 2005/85/ES, vyžaduje třístupňový test: 1) zda hrozí stěžovateli vyhoštění, vydání nebo předání k trestnímu stíhání do ciziny; 2) zda mohl stěžovatel požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve; 3) zda je z postupu žadatele patrné, že žádost o mezinárodní ochranu podal „pouze“ s cílem vyhnout se tomuto hrozícímu vyhoštění, vydání, nebo předání k trestnímu stíhání do ciziny. Tyto tři podmínky musejí být splněny kumulativně; v případě nesplnění byť jediné z nich nelze § 16 odst. 2 zákona o azylu aplikovat“*. V souzené věci byla naplněna všechna tři uvedená kritéria, neboť stěžovatelce bylo uděleno správní vyhoštění a o udělení mezinárodní ochrany mohla požádat již dříve, když v době podání žádosti pobývala na území České republiky více než šest měsíců; třetí podmínka pak byla splněna tím, že žalobkyně v řízení o udělení mezinárodní ochrany uváděla skutečnosti, které nemohou být z hlediska mezinárodní ochrany relevantní.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovatelce byl pro toto řízení před soudem ustanoven soudem zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§

35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2 x 2100 Kč za dva úkony právní služby spočívající v první poradě s klientkou včetně převzetí a přípravy zastoupení a v doplnění kasační stížnosti ze dne 9. 1. 2009 (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f/, § 11 odst. 1 písm. b/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů /dále jen „advokátní tarif“/), a dále 2 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože advokát soudu doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 912 Kč; odměna advokáta navýšená o daň tedy činí 5712 Kč. Zástupci žalobkyně se tedy přiznává celková náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 5712 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu